

СБОГОМ

Дж.Г. Байрон

Сбогом! И щом искаш, “вечно
Сбогом” нека е за нас,
все пак знай, чистосърдечно
твой навеки ще съм аз.
Моето сърце пред тебе
беше в беззащитна гръд,
ти тъй лесно го обсеби
с нежности за кой ли път!
Твоят ум дано да схване
тайните на моя блян,
незаслужените рани
и духа ми изтерзан.
Да, светът ще те похвали
с подигравки и със смях,
но в обидата позна ли
ужаса на своя грях?
И макар да съм виновен
аз напразно дия пак
чара твой непрекословен,
който ще ми стане враг.
О, недей се заблуждава
обич бавно, че не мре,
и че бързата забрава
може страстите да спре.
Твоята е още жива,
по-силна е мойта днес,
въпреки че тя убива

в мене чувството за чест.
Думите ми са по-скръбни
от сълзи в надгробна реч,
а леглото ни ще тръпне
сякаш овдовяло веч.
В близко бъдеще, което
ведрост ще ти донесе,
ще научиш ли детето
"Татко!" да произнесе?
А щом нейните ръчички
милват твоето лице,
припомни си преди всички
онзи, чието сърце
озари със любовта си...
Нека в своите черти
тя прилича на баща си,
който ти озлочести.
И сърцето ти да трепне
с пулс, от мене вдъхновен,
а грехът ми да ти шепне
колко лудост има в мен.
Блянът ми, където идеш,
вехне, но е с тебе слят,
горделив не ще ме видиш,
роб съм твой на този свят.
Кланям ти се - изоставен
и от моята мечта,
словото е знак безславен
на човешка суета.
Мислите не са подвластни,
волята ни мамят те,

**сбогом на мечтите страстни!
А смъртта ми - тя расте.**

(Превод от английски на Стефан К. Робев)